

РЕШЕНИЕ

№ 835

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **12053** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на “Юнивърсъл Колидж“ ЕООД- [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221020007529-091-001/28.06.2021 година, потвърден с Решение №1649/22. 10. 2021 година на ИД Директор на Дирекция ОДОП, с който са определени допълнителни задължения по ЗКПО в размер на 64 398,73 лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт и се иска се неговата отмяна. Претендират се и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят-, Юнивърсъл Колидж“ ЕООД- [населено място] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-И.Д Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №1688/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Л. И. е назначен за държавен служител на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С., считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 1529/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Р. Н. е назначена за държавен служител на длъжността -Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място] считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 982.1/30.12.2012 година на Директор ТД на НАП- [населено място] Г. М. е преназначена на длъжността Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място], считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 година Директор ТД на НАП- [населено място] наредил функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК да се изпълняват считано от 03.02.2020 година от поименно изброени служители / органи по приходите/ в отдел“ Ревизии“ към Дирекция“ Контрол“ при ТД на НАП- С., измежду които и К. Г. М. на длъжност Началник сектор“ Ревизии“.

Със ЗВР от 07.12.2020 година К. Г. М. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] възложила да бъде извършена ревизия на “Юнивърсъл Колидж“ ЕООД [населено място], определил състава на ревизиращия екип И. Р. Н. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Е. Л. И. на длъжност- Главен инспектор по приходите , обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди – Корпоративен данък за периода от 19.02.2014 година до 31.12.2019 година, срока за завършване на ревизията до три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 15.12.2020 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 10.03.2021 година органът, възложил ревизията– К. Г. М. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ определил нов срок да завършване на ревизията на жалбоподателя до 14.05.2021 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 12.03.2021 година.

На 01.06.2021 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД №Р-22221020007529-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 01.06.2021 година .

На 28.06.2021 година К. Г. М. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП и И. Р. Н. на длъжност- Главен инспектор приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания РА № Р-22221020007529-091-001, с който установили задълженията на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 04.08.2021 година.

На 16.08.2021 година дружеството– жалбоподател депозирало жалба срещу издадения РА до Директор на Дирекция ОДОП, а на 22.10.2021 година Директор на Дирекция ОДОП потвърдил обжалвания ревизионен акт в частта на установените задължения по ЗКПО за периода от 2014 година до 2019 година.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 27.10.2021 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си .

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22221020007529-091-001/28.06.2021 година е издаден от компетентни органи- това е К. Г. М. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД На НАП- орган, възложил ревизията и И. Р. Н. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето К. Г. М. към датите на издаване на ЗВР и РА е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към ТД- НАП-С. е определена за орган , който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК въз основа на изрична Заповед на Директор ТД на НАП- С. от 18.02.2020 година. Лицето И. Р. Н. също е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че и лицето, включено в състава на ревизиращия екип-Е. Л. И. е заемал длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С.. Настоящият съдебен състав намира ,че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година- органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията, като промените водят и до промени в органите, издаващи ревизионен акт и в самата процедура по издаването му. Редакцията на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година предвиди нови органи ,които могат да издадат ревизионен акт- вече органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията.

От приложените по делото доказателства е видно, че както първата ЗВР, така и последващите ЗВР, РД и РА са връчени на електронния адрес на жалбоподателя, а получаването на документите е удостоверено по надлежния ред чрез потвърждаване на получаването, за което са приложени писмени доказателства, като връчването на електронните съобщения е станало по реда на чл.30,ал.6 от ДОПК, сочещ, че електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система или пък лично на управителя на ревизирания данъчен субект, като отново личното връчване е извършено по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. Връчването на ЗВР, РД и РА е станало при спазване на разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ДОПК,

според която, съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начинете на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано , че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за останалите производства в Кодекса-аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете,документите и книгата за реализиране на административнонаказателната отговорност,за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#). С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита и които нарушения да опорочават издадения ревизионен акт до степен нищожност. Буди недоумение и фактът, как самият жалбоподател е взел участие в ревизионното производство – чрез представяне на доказателства, ако не е бил надлежно уведомен както за самото ревизионно производство, така и за извършените от органите по приходите процесуални действия в хода на ревизионното производство.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към Ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. В ТР №5 /

22. 06. 2015 година на ВАС“ е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслажда върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

„Друг извод не следва от сезиращата функция на ревизионния доклад и свързаните с момента на издаването му срокове, тъй като уведомяването на органа, възложил ревизията, не е правопораждащ факт за възникването на компетентността за издаването на ревизионния акт. Тя не произтича от ревизионния доклад, а е нормативно установена и персонално определена, поради което порочите на ревизионния доклад не рефлектират върху валидността на ревизионния акт. В качеството си на процесуален акт ревизионният доклад е процесуална предпоставка за издаването на ревизионния акт, а при липса на процесуална предпоставка е налице неспазване на процесуалните разпоредби по смисъла на [чл. 160, ал. 2 ДОПК](#), но не и

толкова тежък порок, който да обуслови извод за нищожност на РА

Ревизионният доклад е подписан от двамата органи по приходите, включени в състава на ревизиращия екип, а дори и да не е подписан от всички участващи в ревизията органи по приходите, то това не може да обуслови нищожност на издадения ревизионен акт, защото пак в същото Тълкувателно решение е изрично е посочено, че съгласно чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК изискването за подписване на ревизионния доклад от неговите съставители е задължителен реквизит на ревизионния доклад от външна страна, т.е. част от нормативно установените изискванията за форма на ревизионния доклад. Разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, която предвижда, че ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, не дерогира систематично предхождащата я норма на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДОПК, включваща сред задължителните реквизити на ревизионния акт наличието на мотиви за издаването му. И двете разпоредби са част от чл. 120 ДОПК, озаглавен „Съдържание на ревизионния акт“, а това сочи, че ревизионният доклад също е част от нормативно изискуемото съдържание на ревизионния акт. При наличие на порок в законоустановената форма, изразяващ се в липса на мотиви, опорочаването също не е толкова съществено, че да се приравни с пълна липса на форма, а оттам и на волеизявление, поради което отново не мотивира извод за нищожност на издадения ревизионен акт. Горното обосновава заключението, че не е налице нищожност на ревизионния акт, ако в ревизионния доклад, който е неразделна част от него, не е спазено изискването на чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК за полагане на подписи от всички органи по приходите, които са го съставили“

. При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално-правните разпоредби на ДОПК. Ревизионното производство е първо, като с първата ЗВР е определен срок за завършването и 3 месеца, започнал да тече от връчването на ЗВР- в случая на дата 15.12.2020 година и съответно на това изтичащ на 15.03.2021 година. С последващата ЗВР от 10.03.2021 година органът, възложил ревизията определил нов срок за завършване на ревизията – до 14.05.2021 година ,като удължаването на срока на ревизията е с два месеца, а удължаването е извършено в съответствие с нормата на чл.114,ал.3 от ДОПК и то от орган по приходите, компетентен да извърши удължаването.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебното. На следващо място, доказателствената тежест за установяване на положителен факт, какъвто е наличието на реално осъществена доставка и на реално извършени разходи и за документална обоснованост на стопанските операции, пада само и единствено върху жалбоподателя, защото той от този положителен факт черпи изгодни за себе си правни последици. Липсата на реално осъществени разходи е отрицателен факт и органите по приходите нямат задължение да го доказват като наред с това документалната обоснованост на стопанските операции е задължение на жалбоподателя, а не на органите по приходите.

Правната регламентация на подоходното облагане се съдържа в Закона за корпоративното подоходно облагане, в чийто член първи е очертан предметът на облагане и това е по т.1 печалбата на местни юридически лица, които се явяват данъчно задължени лица по смисъла на закона. Местни юридически лица съгласно,чл. 3. (1) от ЗКПО са местни юридическите лица, учредени съгласно българското законодателство;

От събраните доказателства е установено че, дружеството жалбоподател е местно юридическо лице, което подлежи на облагане за печалбата от източници в страната и данъчно задължено лице по смисъла на ЗКПО.

За финансовата 2014 година жалбоподателят е подал ГДД по чл.92 от ЗКПО на 16.03.2015 година с деклариран счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба и данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 3752,98 лева и деклариран и внесен Корпоративен данък в размер на 375,30 лева. От доказателствата по делото също е установено, че по сметка 602- Разходи за външни услуги дружеството- жалбоподател е включило разходи в общ размер на 144 000 лева по фактури-№00...419/07.05.2014 година на стойност 12000 лева , № 00...480/12.05.2014 година на стойност 14 000 лева издадени от „Феро Форма“ ЕООД, от „Лайф Медия“ ЕООД с № 00.1191/01.06.2014 година, с № 00..1018/08.05.2014 година на стойност 12 000 лева , № 00..1162/16.05.2014 година на стойност 13 300 лева, №00.1191/01.06.2014 година на стойност 12 100 лева, № 00.1243/13.06.2014 година на стойност 13 000 лева издадена от „Спринг ЕР БГ“ ЕООД, № 00.185/16.05.2014 година на стойност 11 500 лева, № 00.226/02.06.2014 година на стойност-13 900 лева, № 000..280/02.06.2014 година на стойност 11500 лева, № 00.312/16.09.2014 година на стойност- 11 500 лева, издадени от „ЮСМ Груп“ ЕООД и № 00.1472/16.09.2014 година на стойност 13 300 лева издадена от „Лайф Медия“ ЕООД.

Фактурите са осчетоводени от жалбоподателя по сметка 602- Разходи за външни услуги и са участвали при формирането на отчетените от дружеството извършени разходи за дейността, с които фактически е намален счетоводният финансов резултат за 2014 година. Но счетоводното отразяване на фактурите в счетоводството на жалбоподателя не може да бъде доказателство за това, че тези разходи са доказани като реално извършени, защото документалната обосновааност на стопанските операции е основно изискване, което Законът за счетоводството поставя като определящо за вярното отразяване на фактите и събитията. Съгласно чл.26,ат.2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. В чл.10 от ЗКПО е посочено, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. В чл. 6,ал.1 от Закона за счетоводството е посочено, че счетоводният документ е хартиен или технически носител на счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър,като първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Реквизитите на първичния счетоводен документ са визирани в чл.7 от Закона за счетоводството и съгласно тази разпоредба,първичният счетоводен документ, адресиран до други предприятия или физически лица, съдържа най-малко следната информация. наименование и номер, съдържащ само арабски цифри, дата на издаване,наименование, адрес и номер за идентификация по [чл. 84](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя, предмет и стойностно изражение на стопанската операция. . Фактурата като първичен счетоводен документ е носител на информация за регистрирана за първи път

стопанска операция. За целите на данъчното облагане при преценката за съдържащите се във фактурата реквизити, винаги трябва да се изхожда от обстоятелството има ли достатъчно данни за осъществена стопанска операция от регистрирани по [ЗДДС](#) данъчни субекти и съответно - начислен данък. Това означава, че реквизитите на фактурата не следва да се възприемат изолирано. Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, удостоверяващ облагаемо данъчно събитие и начислен данък. Като частен документ, който се издава от доставчика, той се подписва от него. В това се изразява материалната ѝ доказателствена сила.

При казаното по-горе, фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция, визирано в чл.7 от Закона за счетоводството/ нито пък се съдържат доказателства за това в какво се изразява услугите и по всички тях е записано като основание Услуги по договор, като не е ясно по кой договор какво е договорено и как в какво се изразяват услугите, не се представиха доказателства за реално осъществяване на услугите по договорите и по кои, доставчиците в хода на ревизионното производство не са намерени на посочените адреси за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства и писмени обяснения е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Едва в хода на съдебното производство, жалбоподателят е представил доказателства, които бяха представени за първи път на вещото лице при изготвяне на експертизата-заверено копие на фактурите, аналитични регистри и договори. По отношение на първия доставчик „Феро Форма“ ЕООД едва в хода на съдебното производство, жалбоподателят по повод изготвянето на съдебно-счетоводната експертиза представи два Договора за посреднически услуги- единият от 07.05.2014 година, по силата на който „Феро Форма“ ЕООД в качеството на изпълнител поел задължение да проучи условията и подготви сключването на договор за реализация на услугите, предоставяни от възложителя, по отношение на негови потенциални клиенти- изработка на пластмасови изделия, да води преговори до окончателното сключване на договор между възложителя и съконтрагента му, проучване на пазара на химически суровини, използвани за изработка на пластмасови изделия и маркетингов анализ на търсенето на пазара на химически суровини, договорено е, че при осъществяване предмета на договора, възложителят ще заплаща на изпълнителя възнаграждение в края на всяка календарна година, независимо от стойността на сключените договори със съконтрахенти и възнаграждението се заплаща при сключен договор между възложителя и негови клиенти и въз основа на представени разпределителни протоколи. С Договора са уредени правата и задълженията на страните, като на изпълнителя са възложени – да проучи възможностите за реализация / закупуване на определена стока от потенциалните клиенти на възложителя, да подготви проекти/ оферта за сключването на договор и да го представи на възложителя, да организира преговори за сключването на договора, да дава текуща информация за хода на изпълнението на договора. Договорът е скрепен с Протокол за извършена работа на 20.06.2014 година, по силата на който управителят на жалбоподателя е приел извършената от изпълнителя работа по сключения договор за посреднически услуги и няма претенция към качеството на извършените дейности. Вторият Договор е от 12.05.2014 година и е с еднакво съдържание както първия и отново е скрепен с Протокол за приемане на извършената работа от 20.06.2014 година. Настоящият съдебен състав намира, че представените едва в хода на съдебното производство доказателства са създадени от жалбоподателя с цел защитната му теза и ако те бяха съществували, то той би ги представил още в хода на ревизионното производство. Въпреки това обаче, те по никакъв начин не могат да доведат до извод, че услугите са реално извършени и

от там, че заплатените разходи са реално извършени и е налице документална обоснованост на стопанските операции.

И в хода на съдебното производство и при изготвяне на съдебно-счетоводната експертиза от страна на жалбоподателя не се представиха доказателства за реално извършените разходи за услугите по договора, какво е извършил изпълнителят, какви договори е сключил жалбоподателят с последващи клиенти, кои лица и какво от изпълнителя са извършили и кога е станало това, какво в крайна сметка е приетото от страна на управителя на жалбоподателя като извършено по договора, още повече, че от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза, неоспорена от страните, което настоящият съдебен състав намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че няма данни за действащи трудови договори за процесния период, както и за подадена Справка по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ за изплатени суми на физически лица за посочения период, дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 02.08.2013 година, няма данни за регистрирани ЕКАФП към 31.12.2014 година, а фискалните бонове към фактурите са от 01.04.2015 година и няма данни за подадена Годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2014 година. Вещото лице посочва още, че за ревизирия период 19.02.2014 г. – 31.12.2019 година жалбоподателят „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД декларира, че основната дейност на дружеството е организиране на курсове и семинари. Дейността е в сферата на услугите, които се предоставят със собствен труд на собственика, като на вещото лице на се представени документи **от доставчиците** като документи за собственост на стопански обекти или договори за наем на складови помещения, включително и за платен наем, транспортни документи, счетоводни документи, пътни листове, товарителници и копия на фактури и вещото лице не може да се анализира какви материали са използвали доставчиците за осъществяване на услугите, но от информацията за назначени лица от ТД на НАП е видно, че не са имали назначени работници по трудов договор и не са използвали лица, назначени по граждански договори, като ДДС по процесните доставки, не е начислен. На някои от фактурите е записано основанието за неначисляване на ДДС: чл.13, ал.9 от ЗДДС.

От информацията, получена от компетентните ТД на НАП се разбира, че за процесния период **доставчиците не са регистрирани по ЗДДС**, а жалбоподателят е приложил копия на фактурите /някои не се представят/, копия от фискални бонове, но както се установи от отговора на ТД на НАП, доставчиците не са разполагали с регистрирани фискални устройства за процесния период, а жалбоподателят не води и сметки от група 20 за дълготрайни материални активи, като в Обяснителната записка от управителя на жалбоподателя, *която не е подписана* /лист 127/ от делото се пояснява, че дружеството не притежава активи. Представена е Инвентарна книга /лист 183 от делото/, в която няма записи, но жалбоподателят води сметки 501 Каса в левове, сметка 502 Каса във валута, сметка 504 Разплащателна сметка във валута. Вещото лице посочва още, че от жалбоподателя не са представени оборотните ведомости за всеки месец от процесния период, за да може да се прецени дали за осчетоводените плащания е имало достатъчно парични средства за плащане през съответния месец, както и Оборотна ведомост за 2014 г. /годишна/, **няма** превъзлагане на услугите от доставчиците, а представените фактури с копирани на тях фискални бонове са с дати от 01.04.2015 година. Обстоятелството, че жалбоподателят е осчетоводил разходите по фактурите от този доставчик по дебита на сметка 602/4 Разходи за външни услуги – с данъчната основа на всяка от фактурите – с посочено основание: *услуги по договор на кредит сметка- 401 Доставчици/ „Феро Форма“ ЕООД* – с данъчната основа на всяка от фактурите/, както и фактът, че с Разходен касов ордер №3 от 01.04.2015 г. е

осчетоводено плащане от касата на жалбоподателя на двете суми по фактурите: 12 000,00 лева и 14 000,00 лева по Дебита на сметка 401 Доставчици/„Феро Форма“ ЕООД/Кредит сметка 501 Каса – с двете посочени по-горе суми с основание: разплащане по документи, като не са изписани номерата и датите на фактурите, но сумите са същите, не може да доведе до извод, че разходите са релано извършени и са документално обосновани, защото и в хода на съдебното производство и при изготвяне на заключението на вещото лице не се представиха доказателства за това как е калкулирана цената на услугите по договора, какви точно услуги е извършил доставчикът, няма приемо- предавателни протоколи , за да се установи какво точно е приел възложителят/ а приложените два такива към двата Договора с този доставчик са изключително общи и неконкретизират по никакъв начин какво точно е извършено и какви посреднически услуги е извършил доставчикът, няма доказателства за мястото на извършване на услугите и кога, как, и какво е отчетено пред възложителя, няма доказателства кое лице или лица от доставчика са извършили услугите и какви услуги са извършени, за да намери приложение нормата на чл.10,ал.2 от ЗКПО, която сочи ,че счетоводен разход се признава за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството при условие , че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват. Във всички фактури е посочен предмет- услуги по договор , липсват натурално и стойностно изражение на стопанската операция, а доказателства за липсващата информация не са представени от страна на жалбоподателя нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство. Нещо повече дори към самите фактури са приложени фискални касови бележки ,които са издадени от фискални устройства, които не са регистрирани и са от дата 01.04.2015 година, което приравнява издадените касови бележки на липса на издадени такива, което от своя страна води до приложение на чл.10,ал.4 от ЗКПО- липсата на касова бележка от фискално устройство , когато е налице задължение за издаването и е основание за непризнаване на счетоводен разход за данъчни цели.

Наред с това, по отношение на втория доставчик „ Лайф Медия“ ЕООД жалбоподателят също не представи доказателства за това, че разходите по издадените и цитирани по- горе фактури са документално обосновани. Едва в хода на съдебното производство жалбоподателят представи Договори за онлайн реклама еднотипни сключени между жалбоподателя в качеството на възложител и „Лайф Медия“ ЕООД в качеството на изпълнител от 01.09.2014 година, от 01.06.2014 година, от 08.06.2014 година , от 08.05.2014 година, от 16.05.2014 година, по силата на които доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да публикува на Интернет сайт срещу заплащане на възнаграждение рекламни изображения, текстове препратки/ връзки към друг сайт на възложителя, като е договорено, че възложителят предава на изпълнителя рекламните материали, които желае да бъдат публикувани на посочения в договора сайт, като рекламните материали следва да бъдат предоставени на електронен носител или изпратени по електронна поща и да отговорят на изискванията/ форма, размер предварително уговорени между страните и определени в Приложение № 1, неразделна част от Договора и до представяне на нови рекламни материали от възложителя изпълнителят публикува на посочения сайт последните предоставени от него такива , а възложителят се задължава да заплати възнаграждение за реклама в размер, определен в чл.7 от Договора- 13 300 лева и сумата следва да бъде заплатена от възложителя в срок от 5 дни след получаване на фактура от изпълнителя или по посочена от него банкова сметка. Единствено по Договорите се различава договореното възнаграждение- 12 100 лева,7000 лева, 12 000 лева,13 300 лева. Договорите са

скрепени с Протокол- потвърждение от страна на управителя на ревизирия данъчен субект, че заявените услуги по направените поръчки са предоставени в сроковете- към първия Договор на 21.05.2015 година, по втория- на 01.02.2015 година, по третия на 18.02.2015, на 01.03.2015 година и на 07.05.2015 година. Но и по отношение на тези договори настоящият съдебен състав намира, че те са създадени само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя и с цел доказване на реално осъществени услуги, но представянето им в съдебното производство по никакъв начин не може да доведе до извод, че услугите са реално извършени от доставчика, защото на първо място, и този доставчик не е подал ГДД за 2014 година, в която да са отразени получените приходи от жалбоподателя, няма доказателства за назначени лица по трудов договор, няма подадена Справка по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ за изплатени суми на физически лица за 2014 година, дружеството- изпълнител е с прекратена регистрация по ЗДС на 08.02.2013 година и за 2014 година. няма подадени СД за ДДС, а е приложената Справка за регистриран ЕКАФП на 06.03.2014 година и с дата на дерегистрация 10.03.2014 година, но Фискалните бонове към фактурите са от 01.04.2015 година и не са от регистриран ЕКАФП, няма доказателства за подадена Годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2014 година / в който смисъл е заключението на вещото лице, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, няма и доказателства за това кога, на коя дата кое лице от жалбоподателя е предало на изпълнителя рекламни материали, тези рекламни материали какви са, от кого от изпълнителя са приети, кога и къде какво е рекламирано и какво е качено на съответния сайт, посочен в договорите, кои лица от изпълнителя са извършили рекламата, как е формирана цената на услугите, не е ясно как при липсата на техническа, материална и кадрова обезпеченост доставчикът е извършил посочените услуги и кога е станало това, няма доказателства за превъзлагане на услугите от доставчика на подизпълнители, този доставчик също не е имал регистрирани ЕКАФП, при което обоснован е изводът на органите по приходите, че и по отношение на тези фактури издадени от този доставчик също не е доказано, че разходите са документално обосновани и са свързани с услуги, които реално са извършени.

По отношение на разходите от фактурите, издадени от доставчика „Спринг ЕР БГ“ ЕООД отново в хода на съдебното производство жалбоподателят представи и Договор за търговско посредничество от 04.05.2014 година, по силата на който доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да проучи условията и подготви сключването на Договора за реализация на услугите, предоставени от възложителя по отношение на негови потенциални клиенти, а именно регистрация на домейн имена и софтуерни приложения за инсталация, да води преговори до окончателното сключване на договор между възложителя и съконтрахента му, проучване на пазара за домейн имена използвани да изработка на платсмасови изделия и маркетингов анализ на търсените на пазара софтуерни продукти за инсталация, договорено е, че възложителят ще заплаща на изпълнителя възнаграждение в края на всяка календарна година в размер, зависим от стойността на сключените договори със съконтрахенти и възнаграждението се заплаща при сключен договор между възложителя и неговия клиент, изпълнителят поел още задължение да проучи възможностите за реализация / закупуване на стока на потенциалните клиенти на възложителя, да подготви проект/ оферта / за сключването на договор и да го представи на възложителя, да организира преговори за сключването на договора, да дава текуща информация за хода на изпълнението на договора. Но и по отношение на фактурите, издадени от този доставчик и разходите, които жалбоподателят е заплатил по тези фактури не се представиха никакви доказателства за това кои лица от доставчика кога на коя дата какво

изпълнителят на кого е представил, няма подготвени проекти, не е ясно как при липсата на каквато и да било техническа, материална и кадрова обезпеченост доставчикът е извършил услугите по договора, няма доказателства за превъзлагане на услугите на други лица, няма и доказателства за даване на текуща информация на възложителя и отново от заключението на вещото лице се установява, че този доставчик през 2014 година не е имал назначен персонал, не е имал наети обекти, не е разполагал с материална, техническа и кадрова обезпеченост, за да осъществи доставките. От доказателствата по делото, както и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза е видно, че с Разходен касов ордер №2 от 01.04.2015 г. е осчетоводено плащане от касата на жалбоподателя на четирите суми по фактурите: 13 000 лева, 11 500 лева, 13 900 лева и 11 500 лева по Дебита на сметка 401 Доставчици/ „Спринг Ер Бг“ ЕООД на Кредит сметка 501 Каса – с посочените по-горе четири суми с основание: разплащане по документи, като не са изписани номерата и датите на фактурите, но сумите са същите. Към договора е приложен **Разпределителен протокол по договор за търговско посредничество с дата 01.06.2015 година, с който** Възложителят „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД предоставя на Изпълнителя „Спринг Ер Бг“ ЕООД списък с осъществени сделки чрез търговско посредничество на Изпълнителя за изминалия 12 месечен период, като са описани издадените документи, техните номера, дати и имената на партньорите съконтрахенти, но на договора са поставени подписи на страните, а протоколът е подписан само от Георгия К.. Но Фактурите са издадени преди датата на приемане на работата /преди датата на данъчното събитие/, а датата на плащането е от 01.04.2015 година. Не се представиха доказателства какви договори и кога са сключени от жалбоподателя с други клиенти, в какво се изразяват договорите, няма и доказателства как е формирана цената на услугите и изобщо съпътстваща информация относно извършеното по договора, доставчикът не е подал ГДД, няма изготвен Отчет за приходите и разходите, при което и тук по тези две фактури органите по приходите са приели, че разходите на са документално обосновани като извършени без да е налице реално осъществени услуги.

През 2014 година доставчикът „ЮСМ ГРУП“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя фактура с №[ЕГН]/16.09.2014 година с основа 10 400 лева, с предмет услуга по договор, като в хода на съдебното производство и при изготвяне на заключението на вещото лице жалбоподателят отново за защитната си теза е представил договор. От заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза се установява, че осчетоводяването в счетоводството на жалбоподателя „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД по Дебита на сметка 602/4 Разходи за външни услуги – с данъчната основа с посочено основание *услуги по договор на* Кредит сметка 401 Доставчици/ „ЮСМ Груп“ ЕООД – с данъчната основа, а с Разходен касов ордер №4 от 01.04.2015 година е осчетоводено плащане от касата на жалбоподателя на 10 400 лева по Дебита на сметка 401 Доставчици/ „ЮСМ Груп“ ЕООД на Кредит сметка 501 Каса – с посочената сума с основание: разплащане по документ, като не посочен номерът на фактурата, но сумата – не се различава. Фактурата е във връзка с Договор за интернет реклама, сключен на 01.09.2014 година между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „ЮСМ Груп“ ЕООД – Изпълнител, по силата на който изпълнителят се съгласява да изработи предварителен проект за рекламни материали, който се съгласува и одобрява от Възложителя, да изработва периодично рекламни материали за интернет пространството -статии, графики, видеа, чийто вид, форма и техническа спецификация са посочени в Приложение 1 към договора, за цялостното изпълнение на работата Възложителят заплаща на Изпълнителя обща сума в размер на левовата равностойност на 47 900 лева по фиксинга на БНБ за датата на всяко

плащане, като посочената цена се заплаща с банков превод или в брой-авансово плащане в размер 50 % от цената, платими в срок до 16.09.2014 година срещу фактура на Изпълнителя, а остатъкът – след подписване на приемо-предавателен протокол, като цените са без ДДС и за всички плащания, Изпълнителят издава отделна фактура. Към Договора обаче не са представени протокол, друга фактура и друго плащане, като фактурите са издадени преди датата на приемане на работата /преди датата на данъчното събитие/, а датата на плащането е от 01.04.2015 година, не се представи Протокол и стойността на Договора се различава от сумата по фактурата. Отново липсват доказателства за това как е формирана цената по договора, кои лица от изпълнителя конкретно кога, на коя дата и какво са извършили, какво е предложено на жалбоподателя и кога и от кого е прието, как при липсата на каквато и да е техническа, материална и кадрова обезпеченост този доставчик и извършил нещо по договора, при съобразяване с обстоятелството, че през периода той не е имал назначени лица на трудов договор, нито на граждански, не е подал ГДД за 2014 година и няма Отчети за приходите и разходите, при което законосъобразен е изводът на органите по приходите и че по отношение на тези фактури, с които са декларирани разходи за външни услуги същите не са документално обосновани и не са реално извършени.

Облагаемата печалба за данъчни цели се формира на основата на счетоводния финансов резултат, преобразуван по предвидения от закона ред. Съгласно параграф 1, т.16 от ДР на ЗКПО "Счетоводен финансов резултат" е печалбата (загубата) по отчета за приходите и разходите (отчета за доходите) за определен период преди начисляването на разходите за данъци от печалбата. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че органът по приходите неправилно е извършил увеличение на финансовия резултат, тъй като нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство той представи доказателства, че тези разходи са документално обосновани и са свързани с реално осъществена доставка. Заплатената стойност на фактурите е без каквото и да е основание, предвид непредставянето на никакви доказателства за наличие на реално осъществена доставка, което води до извод, че жалбоподателят е заплатил суми и то по доставки, които по никакъв начин не са осъществени и безспорно е налице хипотезата на чр.16, ал.2, т.4 от ЗКПО отклонение от данъчно облагане-когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно алинея втора на същия текст за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени..

След като всички разходи по цитираните по-горе фактури не са признати за данъчни цели, то съвсем законосъобразно органите по приходите са извършили увеличение на финансовия резултат със сумите, посочени по-горе от 144 000 лева за 2014 година, установен данък за внасяне по ЗКПО в размер на 14 775,30 лева като от него е приспаднал декларираният и внесен от страна на жалбоподателя данък в размер на 375,30 лева и доначисленият дължим данък е в размер на 14 400 лева. Законосъобразно е определена и лихва в размер на 9 015,23 лева.

По отношение на извършеното увеличение на финансовия резултат за 2015 година .

През 2015 година жалбоподателят е подал ГДД на 25.02.2016 година с приходи в

размер на 109 773,05 лева, разходи в размер на 106 372,57 лева, счетоводна печалба в размер на 3 400,48 лева, данъчен финансов резултат след данъчното преобразуване- данъчна печалба в размер на 3400 лева и дължим Корпоративен данък при ставка от 10% -340,05 лева. Разходите за външни услуги възлизат в размер на 102 779,81 лева , като в сметка 602- Разходи за външни услуги жалбоподателят е осчетоводил разходи в общ размер на 101 лева, представляващи разходи за получени услуги по договори от „ Ретро Пенълти „ЕООД“, „Ел Би Ентърпрайз“ ЕООД, „Фина Консултинг“ ЕООД по фактури / подробно посочени в РД, РА и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, неоспорена от страните.

В хода на ревизионното производство доставчиците не са намерени на адресите им за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК, тези доставчици не са намерени на адреса им за кореспонденция от страна на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, неоспорена от страните. Едва в хода на съдебното производство жалбоподателят представи доказателства, които обаче са само и единствено с цел защитната му теза. От заключението на вещото лице се установява, че „РЕТРО ПЕНЪЛТИ“ ЕООД е издал на жалбоподателя фактури, с копирани на тях фискални бонове с дати: *нечетлива* - за 9 200 лева и за 8 900 лева, на обща стойност 18 900 лева, като фактурите са осчетоводени по Дебита на сметка 602/2 Разходи за външни услуги – с данъчната основа на всяка от фактурите – с посочено основание: *рекламни услуги на Кредит сметка 401 Доставчици/“Ретро Пенълти“ ЕООД – с данъчната основа на всяка от фактурите, а с Разходни касови ордери №№ 1 и 2 от 28.03.2016 година е осчетоводено плащане от касата на жалбоподателя на двете суми по фактурите- 9 200 лева и 8 900 лева, като е осчетоводено още едно плащане с РКО №10/31.12.2015 година за 6 449,29 лева по Дебита на сметка 401 Доставчици/“Ретро Пенълти“ ЕООД на Кредит сметка 501 Каса –с основание: разплащане по документи, като не са изписани номерата и датите на фактурите, но сумите са същите, а също е включена и допълнително сумата 6 449,29 лева. Фактурите са във връзка с **Договор за онлайн реклама, сключен на 28.11.2015 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Ретро Пенълти“ ЕООД – Изпълнител, по силата на който изпълнителят приел да публикува в интернет сайта срещу заплащане на възнаграждение рекламни изображения, текстове и препратки /връзки към друг сайт/ на Възложителя, при условията на договора. Срокът на договора е 6 месеца, като влиза в сила от 04.08.2016 година, договорено е , че Възложителят предава на Изпълнителя рекламните материали, които желае да бъдат публикувани на сайта www.universalclege.com за срока на действие на договора. Възложителят поел задължение да заплати на Изпълнителя възнаграждение за реклама с размер, определен в чл.7 на договора / 9 200 лева, като сумата следва да бъде заплатена от Възложителя в срок от 5 дни след получаване на фактура от Изпълнителя в брой или по посочена от последния банкова сметка. Към договора **в Приложение 1 от 21.01.2017 г.** в Потвърждение-протокол за извършена услуга по Поръчката е потвърдено, че заявените услуги са предоставени в посочените срокове. Между страните е сключен още един **Договор за онлайн реклама на 16.12.2015 година, с който** „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Ретро Пенълти“ ЕООД – Изпълнител последният приел да публикува в интернет сайта срещу заплащане на възнаграждение рекламни изображения, текстове и препратки /връзки към друг сайт/ на Възложителя, при условията на договора, договорен е срок на договора- 6 месеца и влиза в сила от 04.08.2016 година. Договорено е ,че Възложителят предава на Изпълнителя рекламните материали, които желае да бъдат публикувани*

на сайта www.universalcollege.com за срока на действие на договора, да заплати на Изпълнителя възнаграждение за реклама с размер, определен в чл.7 на договора / 8 900 лева, като сумата следва да бъде заплатена от Възложителя в срок от 5 дни след получаване на фактура от Изпълнителя в брой или по посочена от последния банкова сметка. Към Договора има **Приложение 1 от 17.02.2017 г., а в Потвърждение-протокол** за извършена услуга по Поръчката се потвърждава, че заявените услуги са предоставени в посочените срокове. Но Фактурите са издадени преди датата на приемане на работата /преди датата на данъчното събитие/, а датата на плащането е от 2016 година.

Но отново тези доказателства по никакъв начин не могат да доведат до извод, че нещо реално този доставчик с тези две фактури е доставил на жалбоподателя, защото той не е подал ГДД за 2015 година, няма Отчет за приходите и разходите, няма доказателства кое лице, кога и какво е рекламирало на съответния сайт, кога и какви рекламни материали жалбоподателят е предоставил на изпълнителя, как е формирана цената, с какъв потенциал е разполагал доставчика да извърши услугите, лицето или лицата, които са извършили услугите притежавали ли са съответната квалификация, за да могат да осъществят услугите. Няма доказателства как са осчетоводени получените приходи от страна на доставчика. Всичко това сочи, че услугите по доставките не са реално извършени от страна на този доставчик, а от там и разходите, които са осчетоводени не са реално извършени и не е налице документална обосновааност на стопанските операции, още повече, че фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция- посоченото „услуга по договор“ по никакъв начин не е индивидуализирана и едва в хода на съдебното производство са представени договори от страна на жалбоподателя, но във фактурата по никакъв начин не е посочено за кой договор се отнася, а тези договори са съставени само и единствено за целите на съдебното производство и с цел защитната теза на жалбоподателя, и ако същите бяха съществували, то те щяха да бъдат представени в хода на ревизионното производство- хипотеза, която не е налице. С оглед на това законосъобразно органите по приходите са увеличили финансовия резултат със сумите по тези две фактури.

През 2015 година доставчикът „**ЕЙ БИ ЕЛ ЕНТЪРПРАЙЗ**“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 4 фактури/ подробно посочени в РД, РА и в заключението на вещото лице на стойност 39 100 лева, като фактурите са осчетоводени от страна на жалбоподателя по Дебита на сметка 602/2 Разходи за външни услуги – с данъчната основа на всяка от фактурите – с посочено основание: рекламни услуги, на Кредит сметка 401- Доставчици/“Ей Би Ел Ентърпрайз“ ЕООД – с данъчната основа на всяка от фактурите, а с Разходен касов **ордер №9 от 31.12.2015 г.** е осчетоводено плащане по Дебит сметка 401 Доставчици/“ЕЙ БИ ЕЛ ЕНТЪРПРАЙЗ“ ЕООД/ на Кредит сметка **502 Каса във валута** – с посочени суми с основание: разплащане по документи със сумите 10 800 лева, 6 000 лева, 9 100 лева и 12 104,90 лева, а с Разходни касови **ордери №№ 3,4,5 и 6 от 20.03.2016 година** е осчетоводено плащане от касата на жалбоподателя на четирите суми по фактурите на обща стойност 39 100 лева по Дебита на сметка 401 Доставчици/“ЕЙ БИ ЕЛ ЕНТЪРПРАЙЗ“ ЕООД/ на Кредит сметка **501 Каса в левове** – с посочените по-горе суми с основание: разплащане по документи. Към фактурите са приложени едва в хода на съдебното производство договори за онлайн реклама. Първият **Договор за онлайн реклама е сключен на 15.12.2015 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и “ЕЙ БИ ЕЛ ЕНТЪРПРАЙЗ“ ЕООД – Изпълнител, с който изпълнителят приел да публикува в интернет сайта срещу възнаграждение рекламни изображения, текстове и препратки /връзки към друг сайт/ на възложителя при

условията на договора. Договорът влиза в сила от 01.02.2016 година и има действие за срок от 6 месеца, договорено е, че възложителят предава на изпълнителя рекламните материали, които желае да бъдат публикувани на сайта www.educationabroad.com за срока на действие на договора, а възложителят се задължил да заплати на изпълнителя възнаграждение за реклама с размер, определен в чл.7 на договора / 9 800 лева, като сумата следва да бъде заплатена от възложителя в срок от 5 дни след получаване на фактура от Изпълнителя в брой или по посочена от последния банкова сметка, а в **Приложение 1 от 01.08.2016 г. в Потвърждение-протокол** за извършена услуга по Поръчката е потвърдено, че заявените услуги са предоставени в посочените срокове. Вторият **Договор за онлайн реклама е сключен на 23.12.2015 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и “ЕЙ БИ ЕЛ ЕНТЪРПРАЙЗ“ ЕООД – Изпълнител, по силата на който изпълнителят приел да публикува в интернет сайта срещу възнаграждение рекламни изображения, текстове и препратки /връзки към друг сайт на Възложителя, при условията на договора, договорът влиза в сила от 01.02.2016 година и има действие за срок от 6 месеца. Договорено е, че възложителят предава на изпълнителя рекламните материали, които желае да бъдат публикувани на сайта www.educationabroad.com за срока на действие на договора. Възложителят се задължил да заплати на Изпълнителя възнаграждение за реклама с размер, определен в чл.7 на договора / 9 800 лева, като сумата следва да бъде заплатена от Възложителя в срок от 5 дни след получаване на фактура от Изпълнителя в брой или по посочена от последния банкова сметка, а в **Приложение 1 от 01.08.2016 г. в Потвърждение-протокол за извършена услуга** по Поръчката е потвърдено, че заявените услуги са предоставени в посочените срокове. Третият **Договор за онлайн реклама, сключен на 28.12.2015 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и “ЕЙ БИ ЕЛ ЕНТЪРПРАЙЗ“ ЕООД - Изпълнител е със същия предмет като останалите два по отношение на предмет , цена и условия на договора. Четвъртият Договор е **сключен на 30.12.2015 г.** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и “ЕЙ БИ ЕЛ ЕНТЪРПРАЙЗ“ ЕООД - Изпълнител с предмет-създаване на интернет сайт и настройването му на подходящ за целта сървър, ката У. сайтът съдържа следните компоненти: дизайн и концепция хостинг планове за интернет магазини, база данни, други динамични страници, форми за обратна връзка, срокът на договора е 6 месеца, а възложителят се задължил да заплати на Изпълнителя цена за изработване на сайта в размер на 13 200 лева, но договорът не съдържа подписи на страните. Към Договора е приложено **Потвърждение-протокол, че** извършените услуги по изработка и оптимизиране на интернет сайт са предоставени в посочените срокове. Но фактурите са издадени през м.12.2015 година преди датата на приемане на работата /преди датата на данъчното събитие/, а датата на плащането на една от фактурите е от м.03.2016 година на другите фискални бонове – не се чете.

Но и тук по отношение на тези фактури и осчетоводените разходи от страна на жалбоподателя не се представиха доказателства за това кога, на кой сайт какво е рекламирал и какъв сайт е изработил, какви рекламни материали са представени от страна на жалбоподателя на изпълнителя, кой ги е приел, къде са рекламирани и от кого и какъв сайт е изработен, при съобразяване, че този доставчик не е притежавал техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи услугите, няма доказателства за това договорите да са породили действие, но дори и да са породили, договорът е индиция за възникнали договорни отношения между страните, но не и за реално осъществена доставка, а от там след като няма реално предоставени услуги, то разходите, които е осчетоводил жалбоподателят не са реално извършени. Нещо повече дори- отново договорите са представени в хода на

съдебното производство и само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя. Самото счетоводно отразяване на фактурите и вземане на стопански операции по съответните счетоводни сметки, не може да доведе до извод, че разходите по фактурите са реално извършени, а от там и тук законосъобразно органите по приходите са приели, че разходите не са реално извършени.

През 2015 година „**ФИОНА КОНСУЛТИНГ**“ ЕООД е издало в полза на жалбоподателя 4 фактури/ отново подробно описани по номер, дата и стойност в РД, РА и в заключението на вещото лице с предмет плащане по договор на обща стойност 43 800 лева. Жалбоподателят е осчетоводил в счетоводството си четирите фактури по Дебита на сметка 602/2 Разходи за външни услуги – с данъчната основа на всяка от фактурите – с посочено основание: рекламни услуги на Кредит сметка 401 Доставчици/“Фiona Консултинг“ ЕООД – с данъчната основа на всяка от фактурите. С Разходни касови ордери №№ 7,8,9 и 10 от 20.03.2016 година е осчетоводено плащане от касата на жалбоподателя на четирите суми по фактурите на обща стойност 43 800 лева по Дебита на сметка 401 Доставчици/“ФИОНА КОНСУЛТИНГ“ ЕООД/ на Кредит сметка 501 Каса – с посочените по-горе суми с основание: разплащане по документи. Към фактурите в хода на съдебното производство е приложен **Договор за интернет реклама, сключен на 30.12.2015 г.** между „Фiona Консултинг“ ЕООД, по силата на който изпълнителят се съгласил да изработи предварителен проект за рекламни материали, който се съгласува и одобрява от Възложителя, да изработва периодично рекламни материали за интернет пространството статии, графики, видеа, чийто вид, форма и техническа спецификация са посочени в приложение 1 към договора, а за цялостното изпълнение на работата възложителят заплаща на изпълнителя обща сума в размер на левовата равностойност на 42 000 щатски долара по фиксинга на БНБ за датата на всяко плащане, като сумата се заплаща с банков превод-авансово плащане в размер 50 % от цената по т.1, платими в срок до 05.06.2015 година срещу фактура на изпълнителя, остатъкът- след подписване на приемо-предавателен протокол. Цените са без ДДС. Приложен е **Приемно-предавателен протокол за извършена работа по Договор за онлайн рекламни услуги чрез интернет, с дата 05.06.2016 година, като в него** е записано, че услугите по сключения на 30.12.2015 година договор между страните са изпълнени, възложителят няма претенции към качеството на предоставените му услуги и заявява съгласието си да изплати задълженията си по издадени във връзка с Договора фактури, като са описани фактурите и техните суми, но фактурите са издадени през м.12.2015 година преди датата на приемане на работата /преди датата на данъчното събитие – 05.06.2016 година/, а датата на плащането е от 2016 година. И тук жалбоподателят по никакъв начин не можа да докаже, че разходите по фактури са реално извършени, няма доказателства този доставчик с какъв трудов, технически и материален ресурс е разполагал, за да извърши доставките, не е ясно къде и какво е рекламирано от страна на доставчика, кой го е рекламирал, кога е станало това, какво е предоставено за реклама от страна на жалбоподателя, кое лице от жалбоподателя е предоставило рекламните материали, на кой сайт е рекламирано. Нещо повече дори, само осчетоводяването на разходите от страна на жалбоподателя по никакъв начин не води до извод, че разходите са реално извършени, при което и тук законосъобразно органите по приходите са приели, че тези разходи по тези фактури не са реално извършени.

Законосъобразно органите по приходите са извършили увеличение на финансовия резултат със сумата то 101 000 лева за 2015 година и установен данък за внасяне в размер на 10 440,05 лева, деклариран и внесен Корпоративен данък в размер на 340,05 лева и доначисленият данък в размер на 10 100 лева подлежи на внасяне ведно със лихва в размер на 5294,78 лева.

За 2016 година жалбоподателят е подал ГДД по чл.92 от ЗКПО на дата 17.03.2017 година с декларирани приходи в размер на 89 803,14 лева, разходи в размер на 83 793,37 лева счетоводна печалба в размер на 6009,77 лева, общо увеличение на финансовия резултат- 0 лева, данъчен финансов резултат след данъчното преобразуване- 6009,77 лева, дължим корпоративен данък в размер на 600,98 лева. В периода 01.01.2016 година -31.12.2016 година, като е осчетоводило разходи за външни услуги в размер на 77 000 лева представляващи разходи за консултантски услуги, маркетингови проучвания, рекламни презентации, пи ар кампании, получени от „ПРЕМИУМ КУОЛИТИ ПРОДЖЕКТ“ ЕООД по 5 фактури/отново подробно посочени в РД, РА и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза на обща стойност 40 100 лева. Фактурите са осчетоводени от страна на жалбоподателя по дебита на сметка 602- разходи за външни услуги на кредит сметка 401 Доставчици – с данъчната основа на всяка една фактура, но по отношение на плащането няма представени доказателства за осчетоводяването на плащането. Фактурите са скрепени с договори/ представени в хода на съдебното производство./**Договор за интернет маркетингова услуга № 0006, сключен на 17.08.2016 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Премиум куолити проджект“ ЕООД – Изпълнител с предмет- Възложителят възлага, а Изпълнителят приел да изпълнява маркетингови поръчки, съгласно *Приложения, които са неразделна част към настоящия договор.* Договорено е, че маркетинговите поръчки се заявяват от Възложителя **писмено**, като в тях се посочват необходимите параметри, срокът за даденото проучване и видът на поръчката,договорът е сключен за срок от 6 месеца и влиза в сила от датата на подписването му, а изпълнението на дадена поръчка се отчита писмено и **При предаване на отчета се подписва приемо-предавателен протокол.** Цената за маркетингова услуга се определя въз основа на позициите /сделки с трети лица/, включени в отчета-цената за 1 позиция /сделка с трето лице/, при маркетингова информационна услуга е 1 914 лева,цената за 1 позиция /фирма/, при маркетингова информационна услуга е 150 лева, независимо от резултата в отчета по отношение на зададената цена,заплащането на поръчката може да се извърши чрез-заплащане на брой с фактура при получаване на отчета – за суми до 250 000 лева,банков превод по сметката на Изпълнителя при суми над 250 000,00 лева- в срок 7 дни след получаване на отчета или сключване на сделка.Към Договора е представено и **Приложение 1 – Заявка за маркетингова услуга към Договор №006/17.08.2016 г.**, в която е записано -осъществяване на маркетингово проучване относно цените в областта на видео заснемането и обработка на видео данни с цел изготвяне на ефективни и конкурентни за местните пазари оферти, които да доведат до сключване на договори с нови партньори от името и за сметка на дружеството.При евентуалното сключване на нови договори/сделки с трети лица/, Възложителят ще представи копия на продажните документи, а страни, за които да се извърши маркетинговото ценово проучване: Германия, Гърция, САЩ,брой позиции-10, единична цена- 720 лева, обща стойност- 7200 лева, срок за изпълнение 6 месеца.

Договор за интернет маркетингова услуга №002, сключен на 24.08.2016 година между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Премиум куолити проджект“ ЕООД – Изпълнител с предмет-възложителят възлага, а изпълнителят приема да изпълнява маркетингови поръчки, съгласно *Приложения, които са неразделна част към настоящия договор.* Маркетинговите поръчки се заявяват от Възложителя **писмено**, като в тях се посочват необходимите параметри, срока за даденото проучване и вида на поръчката. Описват се три вида поръчки. Договорът се сключва за срок от 6 месеца и влиза в сила от датата на подписването му, а изпълнението на дадена поръчка се отчита писмено. При предаване на отчета

се подписва **приемо-предавателен протокол**, а цената за маркетингова услуга се определя въз основа на позициите /сделки с трети лица/, включени в отчета-цената за 1 позиция /сделка с трето лице/, при маркетингова информационна услуга е 1 914 лева-цената за 1 позиция /фирма/, при маркетингова информационна услуга е 150 лева, независимо от резултата в отчета по отношение на зададената цена,заплащането на поръчката може да се извърши чрез-заплащане на брой с фактура при получаване на отчета – за суми до 250 000 лева,банков превод по сметката на Изпълнителя при суми над 250 000 лева - в срок 7 дни след получаване на отчета или сключване на сделка, като **договорът е подписан само от Възложителя**,към договора е представено и **Приложение 1 – Заявка за маркетингова услуга към Договор №002/24.08.2016 г.**, в която е записаноОсъществяване на маркетингово проучване относно цените в областта на видео заснемането и обработка на видео данни с цел изготвяне на ефективни и конкурентни заа местните пазари оферти, които да доведат до сключване на договори с нови партньори от името и за сметка на дружеството,при евентуалното сключване на нови договори/сделки с трети лица/, Възложителят ще представи копия на продажните документи,страни, за които да се извърши маркетинговото ценово проучване: Германия, Гърция, САЩ.Брой позиции:10; единична цена: 860 лв.; обща стойност: 8600 лв., срок за изпълнение: 6 месеца. **/Договор за интернет маркетингова услуга №0012, сключен на 20.09.2016 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Премиум куолити проджект“ ЕООД – Изпълнител с предмет-възложителят възлага, а Изпълнителят приема да изпълнява маркетингови поръчки, съгласно *Приложения*, които са неразделна част към настоящия договор, като маркетинговите поръчки се заявяват от Възложителя *писмено*, като в тях се посочват необходимите параметри, срока за даденото проучване и вида на поръчката. Описват се три вида поръчки.Договорът се сключва за срок от 6 месеца и влиза в сила от датата на подписването му, а изпълнението на дадена поръчка се отчита писмено и при предаване на отчета се подписва **приемо-предавателен протокол**, като цената за маркетингова услуга се определя въз основа на позициите /сделки с трети лица/, включени в отчета--цената за 1 позиция /сделка с трето лице/, при маркетингова информационна услуга е 1 914 лева,цената за 1 позиция /фирма/ при маркетингова информационна услуга е 150 лева, независимо от резултата в отчета по отношение на зададената цена. Договорено е , че заплащането на поръчката може да се извърши чрез-заплащане на брой с фактура при получаване на отчета – за суми до 250 000 лева,банков превод по сметката на Изпълнителя при суми над 250 000,00 лв. - в срок 7 дни след получаване на отчета или сключване на сделка,Към договора е представено и **Приложение 1 към Договор №0012/20.09.2016 г. – Заявка за маркетингова услуга, в която е записано-**Осъществяване на маркетингово проучване относно цените в областта на видео заснемането и обработка на видео данни с цел изготвяне на ефективни и конкурентни заа местните пазари оферти, които да доведат до сключване на договори с нови партньори от името и за сметка на дружеството.При евентуалното сключване на нови договори/сделки с трети лица/, Възложителят ще представи копия на продажните документи,.Страни, за които да се извърши маркетинговото ценово проучване: Германия, Гърция, САЩ,брой позиции:10; единична цена: 810 лева, обща стойност: 8100 лева срок за изпълнение: 6 месеца

Още един Договор за интернет маркетингова услуга №0022, сключен на **18.10.2016 г.** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Премиум куолити проджект“ ЕООД – Изпълнител със същия предмет е параметри като останалите, както и **/Договор за интернет маркетингова услуга №001, сключен на 06.11.2016 г.** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Премиум куолити проджект“

ЕООД – Изпълнител с предмет еднакъв с останалите договори , цена ,срок на договора и параметри. Към договорите е приложен **ОТЧЕТ на „Премиум куолити проджект“ ЕООД за завършени поръчки към „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД, с дата на изготвяне на отчета- 30.06.2017 година** като към датата на изготвяне на отчета са завършени 5 броя поръчки от и за „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД, които са описани в заключението на вещото лице, а за всеки документ е изписано и името на съответния партньор от посочената държава. Но четири от петте фактури не се представят, представени се договори със заявки, не са представени приемо-предавателни протоколи, а Отчетът е от 30.06.2017 г.Вещото лице посочва , че в **описа** с документи към класъора за **„Премиум куолити проджект“ ЕООД е записано, че се прилагат маркетингови доклади.**

Но счетоводното отразяване на разходите от страна на жалбоподателя в счетоводството си не може да доведе до извод , че този доставчик нещо реално е престирал, за да е налице реално извършен разход. Нещо повече дори, в представените маркетингови доклади не е записано от кого и за кого са изготвени, не са поставени подписи, не е посочена датата на изготвяне, В заявките е записано, че ще се осъществява маркетингово проучване относно цените в областта на видео заснемането и обработка на видео данни с цел изготвяне на ефективни и конкурентни за местните пазари оферти, които да доведат до сключване на договори с нови партньори от името и за сметка на дружеството. Страните, за които ще се извърши маркетинговото ценово проучване са Германия, Гърция, САЩ, като първият маркетингов доклад е от областта на общата теория на маркетинга, вторият маркетингов анализ е свързан с еко-иновации, а приложеният доклад за цените също е като обща теория, а не конкретно за областта на видео заснемането и обработка на видео данни, както е записано в договорите към фактурите. В списъка с използвана литература са използвани публикации от 1996 г., 1997 г., 2000 г., 2005 г., 2008 г., 2009 г.,2012 г., 2013 година, приложеният Казус по социално предприемачество, възложен за изготвяне на студенти в Нов български университет, не може да доведе до извод, че доставчикът е извършил нещо реално, защото няма подписи и имена за изготвил и проверил, а като време за изготвяне е посочена **2017 година**- след издаване на процесните фактури,а казусът е свързан с изследване развитието на фотографско студио в С.,а последният приложен маркетингов доклад е отново от областта на общата теория на маркетинга и приложените изследвания са с хронология преди 2007 година, видно от списъка на използваната литература ,при което представените маркетингови доклади не са свързани с предмета на описаните договори и заявки относно процесните фактури, издадени от **„Премиум куолити проджект“ ЕООД** и **по никакъв начин не е ясно** кое лице от доставчика какво е извършило, какво маркетингово проучване е извършено и от кого какво е извършено, кой е изготвил маркетинговите доклади, кога и какво е прието от страна на възложителя, как изпълнителят е осчетоводил въпросните доставки, кога и как е извършено и как е прието, няма доказателства с какъв потенциал е разполагал доставчикът за да извърши маркетинговите услуги/ които предполагат сериозни специфични познания на съответния пазар, лица, които имат съответната подготовка, а простото представяне на едни маркетингови доклади едва в хода на съдебното производство и наличието на взети стопански операции от страна на жалбоподателя по никакъв начин не може да доведе до извод, че осчетоводените разходи са реално извършени. Нещо повече- фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция, няма индивидуализация на услугите, нито доказателства за нещо реално предоставено от този доставчик, при което законосъобразно органите по приходите са приели, че тук са извършени услуги и направен разход, който не документално обоснован и не е реално

извършен.

През 2016 година „**АУТО ТИЙМ РЕКЛАМА**“ ЕООД е издал на жалбоподателя 5 броя фактури на обща стойност 36 900 лева с предмет-подготовка на рекламни презентации, организиране и провеждане на тийм билдинг, Пи Ар кампания, Подготовка на фирмено мероприятие В съдебното производство са представени **Договор за услуга, сключен на 17.10.2016 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Ауто тийм реклама“ ЕООД – Изпълнител по силата на който изпълнителят се задължава срещу вознаграждение да извърши услуга, наричана по-долу за краткост „Услугата“, състояща се в следното- извършване на консултантски услуги и директен маркетинг на дейността на дружеството на Възложителя на територията на [населено място] и област В. и използването на търговски представители за директни продажби. Дължимото вознаграждение е в размер на 7 300 лева, а заплащането е в срок до 31.03.2017 година в брой. ДДС не се начислява на основание чл.113, ал.9 от ЗДДС.**Договор за услуга, сключен на 03.11.2016 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Ауто тийм реклама“ ЕООД – Изпълнител с предмет-възложителят възлага, а изпълнителят се задължава срещу вознаграждение да извърши услуга, наричана по-долу за краткост „Услугата“, състояща се в следното- извършване на рекламни презентации и директен маркетинг на дейността на дружеството на възложителя на територията на [населено място] и област В. и използването на търговски представители за директни продажби. Дължимото вознаграждение е в размер на 6 200,00 лв., заплащането е в срок до 31.03.2017 г. в брой. ДДС не се начислява на основание чл.113, ал.9 от ЗДДС.**Договор за услуга, сключен на 05.11.2016 г.** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Ауто тийм реклама“ ЕООД – Изпълнител с предмет-възложителят възлага, а изпълнителят се задължава срещу вознаграждение да извърши услуга, наричана по-долу за краткост „Услугата“, състояща се в следното: *Организиране и провеждане на тийм билдинг* за кандидат студентите и техните семейства и директен маркетинг на дейността на дружеството на Възложителя на територията на [населено място] и област П. и използването на търговски представители за директни продажби. Включени са хотелско настаняване и кетъринг. Дължимото вознаграждение е в размер на 8 500 лева, а заплащането е в срок до 31.03.2017 г. в брой. ДДС не се начислява на основание чл.113, ал.9 от ЗДДС.**Договор за услуга, сключен на 16.11.2016 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – възложител и „Ауто тийм реклама“ ЕООД – Изпълнител с предмет-възложителят възлага, а изпълнителят се задължава срещу вознаграждение да извърши услуга, наричана по-долу за краткост „Услугата“, състояща се в извършване на Пи Ар кампания и директен маркетинг на дейността на дружеството на възложителя на територията на [населено място] и област В. Т. и използването на търговски представители за директни продажби. Дължимото вознаграждение е в размер на 7 300 лева, а заплащането е в срок до 31.03.2017 г. в брой. ДДС не се начислява на основание чл.113, ал.9 от ЗДДС.**Договор за услуга, сключен на 06.12.2016 година** между „Юнивърсъл Колидж“ ЕООД – Възложител и „Ауто тийм реклама“ ЕООД – Изпълнител с предмет-възложителят възлага, а изпълнителят се задължава срещу вознаграждение да извърши услуга, наричана по-долу за краткост „Услугата“, състояща се в *подготовка на фирмено мероприятие и Коледно парти* за студентите и техните семейства. Организиране на хотелско настаняване и кетъринг. Дължимото вознаграждение е в размер на 7 600 лева, заплащането е в срок до 31.03.2017 г. в брой. ДДС не се начислява на основание чл.113, ал.9 от ЗДДС.**Към договорите се приложени Протоколи за приемане на извършената работа**, в която е описан всеки договор и неговият предмет. Датата на всеки протокол е от 31.12.2016 година. Всички фактури са осчетоводени от жалбоподателя по дебита на

сметка 602/5 Разходи за външни услуги – с данъчната основа по всяка една фактура на кредит сметка 401 Доставчици – с данъчната основа по всяка една фактурата, но не **представен регистър за осчетоводяване на плащане по фактурите, а в** представения Аналитичен регистър на сметка 401 Доставчици/ „Ауто тийм реклама“ ЕООД за периода 01.01.2014 г. – 31.12.2016 г. *остава задължение за плащане към доставчика в размер на общата сума по процесните фактури – 36 900 лева..* Фактурите са с дати преди датата на приемане на работата /преди датата на данъчното събитие/.

Но и тук жалбоподателят не представи никакви доказателства за това доставчикът имал ли е каквато и да е материална, техническа и кадрова обезпеченост за да извърши услугите по фактурите, информация за обекта, където са извършени услугите, цената на услугата и как е формирана същата- материали, труд, няма подадена ГДД за 2016 година не е ясно какво точно е изпълнил доставчикът. На тази плоскост законосъобразно органите по приходите са приели, че разходите не са реално извършени от жалбоподателя и е налице отклонение от данъчно облагане, като на основание чл.26,т.2 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат със сумата по тези фактури в размер на 77 000 лева и установен данъчен финансов резултат в размер на 77000 лева, установен данък за внасяне в размер на 8300,98 лева, деклариран и внесен в размер на 600,98 лева, дължимият данък в размер на 7700 лева подлежи на внасяне и върху него е начислена лихва в размер на 3265,65 лева.

През 2017 година жалбоподателят е подал ГДД на 19.03.2018 година с декларирани приходи в размер на 38 259,02 лева, разходи в размер на 122 422,77 лева, счетоводна загуба в размер на 84 163,75 лева, дължим Корпоративен данък 0 лева. От доказателствата по делото е установено, че през 2017 година жалбоподателят е включил приходна фактура на стойност 32 642,80 лева, която обаче не е осчетоводена, а по кредита на сметка 703-Приходи от продажба на услуги и съгласно нормата на чл.78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година, съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице и когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели и на тази плоскост неотчетеният приход по тази фактура се отнася в увеличение на финансовия резултат за 2017 година на основание чл.78 във връзка с чл.81 от ЗКПО. Наред с това, от доказателствата е установено, че жалбоподателят е осчетоводил по сметка 602,5 – Разходи за външни услуги разходи в размер на 115 702 лева за получени консултантски услуги по фактура №1/02.05.2017 година от **UNCOL L..** Но и тук жалбоподателят по никакъв начин не доказва как този доставчик какво реално е предоставил, кога е станало това, какви са консултантските услуги, кога и къде са предоставени и от кого, няма доказателства за това как е формирана цената на услугата, кои лица и къде са извършили консултантските услуги, при което и тук законосъобразно органите по приходите са приели, че тези разходи не са документално обосновани и не са реално извършени услугите- основание по чл.26,т.2 от ЗКПО за увеличение на финансовия резултат, при което са увеличили финансовия резултат със сумата по тази фактура и е установен Корпоративен данък в размер на 6418,10 лева, като е определена лихва в размер на 2059,31 лева.

За 2018 година жалбоподателят е подал ГДД за 2018 година на 24.03.2019 година, с която е декларирало приходи в размер на 72311,92 лева, разходи в размер на 2799,78 лева счетоводна печалба- 69512,14 лева, направени авансови вноски през годината в размер на 0 лева, като през 2018 година дружеството- жалбоподател е реализирало приходи от услуги в размер на 72 311,92

лева, които са формирали основно от продажби на услуги, отразени по сметка 703- Приходи от продажба на услуги в размер на 72 311,92 лева , както и приходи от лихви, отчетени по сметка 721- Приходи от лихви в размер на 17,66 лева , а по отношение на направените разходи в размер на 27 990,78 лева – Разходи за външни услуги , осчетоводени по сметка 602- Разходи за външни услуги.

Установено е, че през 2018 година е извършено намаление на счетоводния финансов резултат със сума в размер на 32 642,80 лева, тъй като приходите от продажба по фактура с № ...19/07.12.2017 година с предмета – посредническа услуга с данъчна основа 32642,80 лева издадена към чуждестранен контрагент неправилно е отчетена през 2018 година, вместо през 2017 година, тъй като съгласно чл.78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице и когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели и в тази връзка извършената корекция на С. 2018 година са в съответствие с цитираната правна норма . Вещото лице посочва, че в Аналитичния регистър за 2018 година с дата 31.12.2018 г. с контрагент UNCOL L. е открило осчетоводяване на авансово плащане на отделни суми, при което се дебитира сметка 401 Доставчици и се кредитират подсметки със същите суми на сметка 402 Доставчици по аванси. При това осчетоводяване, с вписан документ *мемориален ордер* се намалява задължението към доставчика с няколко записа по различни подсметки на сметка 402 Доставчици по аванси-Дебит сметка 401 Доставчици/ **UNCOL L.** /Кредит сметка 402 Доставчици по аванси – с различни подсметки – за общата сума 12 102,94 лева, осчетоводяването означава, че предварително е платен аванс на доставчика за извършване на услуга и на 31.12.2018 г. задължението към доставчика би следвало да е изпълнено за посочената сума, след като авансът се осчетоводява като изпълнен ангажимент на доставчика за 12 102,94 лева, но фактурата е от 02.05.2017 г. и е за 115 702,00 лева. Законосъобразно органите по приходите са установили данък за внасяне в размер на 3686,93 лева и е определена лихва за забава в размер на 810,17 лева.

За 2019 година жалбоподателят е подал ГДД на 26.01.2020 година с декларирани приходи в размер на 0 лева, разходи в размер на 215,14 лева , счетоводна загуба в размер на 215,14 лева , като през процесната година жалбоподателят не е декларирал приходи , но е издател на две фактури към чуждестранни лица – фактури с № 22/04.03.2019 година на стойност 9759,59 лева и № 00.23/05.102019 година на стойност 2532,80 лева , но тези фактури не са осчетоводени по кредита на сметка 703- Приходи от продажба на услуги за отчетната 2019 година, като на основание чл.78 от ЗКПО приходите по двете фактури в размер на 12 292,39 лева е отнесен в увеличение на финансовия резултат и е установен дължим Корпоративен данък в размер на 1207,73 лева и на основание чл.175 от ДОПК е начислена лихва в размер на 112,39 лева.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че издаденият Ревизионен акт отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърлянето на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не следва да бъде уважена. Ответникът по жалбата не е заявил претенция за разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен

съд-София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА на “Юнивърсъл Колидж“ ЕООД- [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221020007529-091-001/28.06.2021 година, потвърден с Решение №1649/22. 10. 2021 година на ИД Директор на Дирекция ОДОП, с който са определени допълнителни задължения по ЗКПО в размер на 64 398,73 лева за 2014,2015,2016,2017,2018 и 2019 година.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

